

neautorizirani prijevod

DIREKTIVA 2002/91/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. prosinca 2002

o energetskeim karakteristikama zgrada

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

Uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske unije, a posebno njegov članak 175,

Uzimajući u obzir prijedlog Komisije¹

Uzimajući u obzir mišljenje Ekonomskog i socijalnog odbora²

Uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija³

Djelujući u skladu s procedurom definiranom u članku 251 Ugovora⁴

Budući da :

- (1) Članak 6. Ugovora zahtjeva da uvjeti zaštite okoliša budu uključeni u proces definiranja i provedbe politika i djelovanja Zajednice.
- (2) Prirodni resursi, o čijem pažljivom i racionalnom korištenju govori članak 174. Ugovora, obuhvaćaju naftne proizvode, prirodni plin i čvrsta goriva, koji su ključni izvori energije ali također i glavni izvori emisija ugljičnog dioksida.
- (3) Povećana energetska učinkovitost predstavlja značajan dio paketa politika i mjera potrebnih radi poštivanja Kyoto Protokola i trebala bi biti dio svakog paketa politika i mjera da bi se poštivale daljnje obaveze.
- (4) Upravljanje potrošnjom energije važan je instrument koji Zajednici omogućava utjecaj na globalno tržište energije a time i na sigurnost opskrbe energijom na srednji i dugi rok.
- (5) U svojim zaključcima od 30. svibnja 2000. godine i od 5. prosinca 2000. godine, Vijeće je potvrdilo akcijski plan Komisije o energetskeim učinkovitosti i potrebnim specifičnim mjerama u zgradarstvu.
- (6) Stambeni i tercijarni sektor, najveći dio kojeg čine zgrade, predstavlja više od 40% finalne potrošnje energije u Zajednici i sve se više razvija, što je trend koji će dovesti do povećanja potrošnje energije u ovom sektoru a time i povećanja emisije ugljičnog dioksida.

¹ OJ C213 E, 31.7.2001, str. 266 i OJ C 203E, 27.8.2002, str. 69

² OJ C36, 8.2.2002, str 20.

³ OJ C107, 3.5.2002, str 76

⁴ Mišljenje Europskog Parlamenta od 6. veljače 2002. (još neobjavljeno u Službenom listu) zajednički stav Vijeća od 7 lipnja 2002 (OJ C 197, 20.8.2002, str. 6) i odluka Europskog Parlamenta od 10. listopada 2002. (još neobjavljena u Službenom listu)

- (7) Direktiva Vijeća 93/76/EZ od 13. rujna 1993. o ograničenju emisije ugljičnog dioksida putem povećanja energetske učinkovitosti (SAVE)⁵ kojom se od država članica zahtjeva da razrade, implementiraju i izvijeste o programima na području energetske učinkovitosti u zgradarstvu, sada počinje pokazivati značajne koristi. Međutim, postoji potreba za komplementarnim pravnim instrumentom radi definiranja konkretnijih akcija s ciljem postizanja potencijalno većih energetskih ušteda i smanjenja velikih razlika između rezultata koje postižu države članice na ovom sektoru.
- (8) Direktiva Vijeća 89/106/EEZ od 21. prosinca 1988. o približavanju zakona, propisa i administrativnih odredbi država članica o građevinskim proizvodima⁶ propisuje da građevine i njihova postrojenja za grijanje, hlađenje i ventilaciju budu projektirani i izgrađeni na način da potrebna količina korištene energije bude niska, vodeći računa o klimatskim uvjetima lokacije i korisnika.
- (9) Mjere na daljnjem povećanju energetske učinkovitosti zgrada trebaju uzeti u obzir klimatske i lokalne uvjete kao i unutrašnje klimatsko okruženje i ekonomsku opravdanost. Oni ne smiju biti u suprotnosti s drugim ključnim uvjetima koji se tiču zgrade, kao što su pristupnost, racionalnost i namjena zgrade.
- (10) Energetsku učinkovitost u zgradarstvu treba izračunavati prema metodologiji, koja se može razlikovati na regionalnoj razini, i koja pored toplinske izolacije uključuje i druge faktore koji igraju sve važniju ulogu, kao što su grijanje i kondicioniranje zraka, korištenje obnovljivih izvora energije i projekt zgrade. Opći pristup ovom procesu, kojeg primjenjuju kvalificirani i/ili ovlašteni stručnjaci, neovisnost kojih mora biti zajamčena na temelju objektivnih kriterija, doprinijet će stvaranju jednakih uvjeta za države članice u njihovim naporima na štednji energije u zgradarstvu, a na tržištu nekretnina Zajednice dat će potencijalnim vlasnicima i korisnicima transparentne parametre energetske učinkovitosti.
- (11) Komisija namjerava dalje razvijati standarde kao što su EN 832 and prEN 13790, uključujući također sustave kondicioniranja zraka i rasvjetu.
- (12) Zgradarstvo će biti značajno za dugoročnu potrošnju energije, stoga nove zgrade trebaju ispunjavati minimalne zahtjeve energetske učinkovitosti prilagođene lokalnim klimatskim uvjetima. U tom smislu potrebno je oformiti najbolje praksu radi optimalnog iskorištenja faktora relevantnih za povećanje energetske učinkovitosti. Budući da potencijali u korištenju alternativnih sustava opskrbe energijom općenito nisu u potpunosti istraženi, potrebno je razmotriti tehničke, ekološke i ekonomske izvedivosti alternativnih opskrbnih sustava; države članice mogu ovo učiniti jednokratno, u studiji koja bi dala popis mjera štednje energije za prosječne uvjete lokalnog tržišta, a koje ispunjavaju uvjete ekonomske opravdanosti. Ukoliko se mjere smatraju izvedivima mogu se prije početka izgradnje tražiti konkretne studije.
- (13) Opsežne zahvate na obnovi postojećih zgrada čije su dimenzije iznad određene granice treba promatrati kao priliku za primjenu ekonomski učinkovitih mjera za povećanje energetske učinkovitosti. Opsežne renovacije su one kod kojih ukupni trošak obnove vanjskih zidova zgrade i/ili energetskih instalacija kao što su grijanje, dovod tople vode, kondicioniranje zraka, ventilacije i rasvjete, premašuje 25% vrijednosti zgrade, ne računajući vrijednost zemljišta na kojem se zgrada nalazi ili kada se obnavlja preko 25% same zgrade.
- (14) Međutim, povećanje ukupne energetske učinkovitosti postojećih zgrada ne znači nužno i totalnu obnovu zgrade već se može ograničiti na one dijelove koji su najvažniji za korištenje energije u zgradi i ekonomski su opravdani.
- (15) Uvjeti obnove postojećih zgrada ne smiju biti nekompatibilni s namjenom, kvalitetom ili vrstom zgrade. Povrat dodatnih troškova za takvu renovaciju trebao bi biti moguć kroz ukupne uštede energije u razumnom vremenom ovisno o očekivanom tehničkom vijeku trajanja investicije.

⁵ OJ L 237, 22.9.1993, str.28

⁶ OJ L 40, 11.2.1989, str.12, Direktiva je dopunjena i izmjenjena Direktivom 93/68/EEZ (OJ L 220, 30.8.1993, str.1)

- (16) Proces certifikacije može se poduprijeti programima da bi se omogućio jednaki pristup većoj energetske učinkovitosti; temeljiti na sporazumima između organizacija vlasnika i tijela kojeg imenuju države članice; provoditi od strane tvrtki za energetske usluge koje su suglasne poduzeti utvrđena ulaganja. Usvojeni programi trebaju biti pod nadzorom država članica, koje također trebaju omogućiti i primjenu sustava poticaja. U mjeri u kojoj je to moguće certifikat treba opisati postojeće stanje korištenja energije te može biti revidiran. Javne zgrade i zgrade s visokom frekvencijom posjetilaca trebaju dati primjer na način da uzimaju u obzir elemente okoliša i energije i zato trebaju biti predmet redovite energetske certifikacije. Širenje informacija o energetske učinkovitosti treba pojačati izlaganjem energetskih certifikata na vidnom mjestu. Štoviše, prikaz službeno preporučene temperature u prostorijama, uz stvarnu izmjerenu temperaturu trebalo bi reducirati neodgovarajuće korištenje sustava grijanja, kondicioniranja zraka i ventilacije. To bi trebalo doprinijeti da se izbjegne nepotrebna potrošnja energije i da se održe ugodni klimatski uvjeti u prostorijama (termalni komfor) u odnosu na vanjsku temperaturu.
- (17) Države članice mogu također primijeniti instrumente/ mjere koje ova Direktiva ne predviđa, a u cilju poticanje energetske učinkovitosti. Države članice trebaju poticati dobro gospodarenje energijom, koje će uzeti u obzir intenzitet korištenja zgrada.
- (18) U proteklih godinama raste broj sustava za kondicioniranje zraka u južnoeuropskim zemljama. To stvara značajne probleme u vrijeme vršnog opterećenja, uzrokujući povećanje troškova električne energije i poremećaje energetske ravnoteže u ovim zemljama. Trebalo bi dati prioritet strategijama koje poboljšavaju toplinsku učinkovitost zgrade tijekom ljetnog perioda. U tim cilju treba dalje razvijati pasivne tehnike hlađenja, u prvom redu one koje poboljšavaju klimatske uvjete u prostorijama i mikroklimu oko zgrada.
- (19) Redovito održavanje kotlova i sustava za kondicioniranje zraka od strane kvalificiranog osoblja doprinosi održavanju njihove korektno prilagodbe u skladu sa specifikacijama proizvoda i na taj način osigurava optimalnu učinkovitost s ekološkog, sigurnosnog i energetskeg gledišta. Potrebno je napraviti nezavisnu ocjenu ukupnih instalacija grijanja na temelju ekonomske opravdanosti u svim slučajevima kada je moguća njihova zamjena.
- (20) Naplata troškova grijanja, kondicioniranja zraka i tople vode, obračunata prema stvarnoj potrošnji može doprinijeti uštedi energije u stambenom sektoru. Korisnici zgrade trebaju imati mogućnost da sami reguliraju svoju potrošnju topline i tople vode, u mjeri u kojoj je to ekonomski opravdano.
- (21) U skladu s načelom supsidijarnosti i proporcionalnosti iz članka 5. Ugovora, opća načela energetske učinkovitosti i njene ciljeve trebaju se uspostaviti na razini Zajednice, ali detaljna provedba treba se prepustiti državama članicama tako da svaka država članica može odabrati režim koji najbolje odgovara njenoj konkretnoj situaciji. Ova Direktiva se ograničava na minimum potreban za ostvarenje ovih ciljeva i ne ide izvan onog što je neophodno za ovu svrhu.
- (22) Potrebno je utvrditi mogućnost brze prilagodbe metodologije obračuna te mogućnost da države članice redovito revidiraju minimalne uvjete na području energetske učinkovitosti u zgradama u kontekstu tehničkog napretka kao, između ostalog, brige za izolacijske osobine (ili kvaliteta) građevinskog materijala, kao i u kontekstu budućeg razvoja standardizacije.
- (23) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive treba usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. koja utvrđuje postupke za izvršenje provedbenih ovlasti prenijetih na Komisiju ⁽¹⁾.

USVOJILI SU OVU DIREKTIVU

Članak 1.

⁽¹⁾ OJ L 184, 17.7.1999, str. 23

Cilj

Cilj je ove Direktive je unapređivati energetska učinkovitost u zgradama unutar Zajednice, uzimajući u obzir vanjske klimatske i lokalne uvjete, kao i zahtijevane klimatske uvjete u prostorijama i ekonomsku opravdanost.

Ova Direktiva utvrđuje zahtjeve koji se odnose na:

- (a) opći okvir za metodologiju obračuna integralne energetske učinkovitosti u zgradama;
- (b) primjenu minimalnih zahtjeva o energetska učinkovitosti u novim zgradama;
- (c) primjenu minimalnih zahtjeva o energetska učinkovitosti u postojećim velikim zgradama kojima je potrebna opsežna obnova;
- (d) energetska certifikaciju zgrada; i
- (e) redovitu inspekciju kotlova i sustava za kondicioniranje zraka u zgradama i ocjenu instalacija grijanja u kojima su kotlovi stariji od 15 godina.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Direktive, pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. 'zgrada': krovom pokrivena građevina sa zidovima, u kojoj se koristi energija radi stvaranja određenih klimatskih uvjeta u prostorijama, zgrada može značiti cjelokupnu građevinu ili dijelove iste koji su projektirani ili izmijenjeni radi odvojene upotrebe.
2. 'energetska učinkovitost zgrade': količina energije koje se stvarno utroši ili koja se procjenjuje potrebnom za različite namjene povezane sa standardiziranom upotrebom zgrade, a koja može obuhvatiti, između ostalog, grijanje, grijanje tople vode, hlađenje, ventilaciju i rasvjetu. Ta količina se mora izražavati u jednom ili više numeričkih indikatora koji se izračunavaju uzimajući u obzir izolaciju, tehničke karakteristike i karakteristike instalacija, način projektiranja i položaj zgrade s obzirom na klimatske uvjete, solaru izloženost i utjecaj okolnih struktura, vlastitu proizvodnju energije i ostale faktore, uključujući klimu u prostorijama, koji utječu na potrošnju energije;
3. 'certifikat energetske učinkovitosti zgrade': certifikat kojeg priznaju države članice ili pravne osobe koje ove odrede, a koji uključuje energetska učinkovitost zgrade izračunatu prema metodologiji koja se temelji na općem okviru danom u Aneksu;
4. 'CHP' (istovremena proizvodnja toplinske i električne energije, kogeneracija): istovremena konverzija primarnih goriva u mehaničku ili električnu energiju i toplinsku energiju, pri čemu se udovoljava kriterijima energetske učinkovitosti;
5. 'sustav za kondicioniranje zraka': kombinacija svih komponenti koje daju način tretiranja zraka u kojem je temperatura kontrolirana ili može biti snižena, s mogućnošću kombinacije s kontrolom protoka, vlažnosti i čistoće zraka;
6. 'kotao': kombinirano tijelo kotla i plamenika načinjeno za prijenos u vodu topline koja se oslobađa prilikom izgaranja;
7. 'efektivna nazivna proizvodnja (izražena u kW)': maksimalna izlazna kalorijska vrijednost koju proizvođač specificira i jamči kao isporučivu tijekom neprekinutog pogona uz istovremeno održavanje korisnog učinka kojega je proizvođač naznačio;

8. 'toplinska crpka': uređaj ili postrojenje koje na niskoj temperaturi ekstrahira toplinsku energiju iz zraka, vode ili tla i odvodi toplinu u zgrade.

Članak 3

Usvajanje metodologije

Države članice obavezne su primijeniti na državnom ili regionalnom nivou metodologiju za izračunavanje energetske učinkovitosti u zgradama na temelju općeg okvira danog u Aneksu. Dijelovi 1 i 2 ovog okvira moraju biti prilagođeni tehničkom napretku prema proceduri iz članka 14(2), uzimajući u obzir standarde ili norme propisane zakonima država članica.

Ova metodologija primjenjuje se na državnoj ili regionalnoj razini.

Energetska učinkovitost zgrade mora biti izražena na transparentan način i može uključivati i indikator emisije CO₂.

Članak 4.

Zahtjevi energetske učinkovitosti

1. Države članice obavezne su poduzeti potrebne mjere na definiranju minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti za zgrada, na temelju metodologije iz članka 3. Kod definiranja zahtjeva države članice mogu praviti razliku između novih i postojećih zgrada kao i različitih kategorija zgrada. Ovi zahtjevi moraju uzeti u obzir opće klimatske uvjete u prostorijama, kako bi se izbjegli mogući negativni efekti kao što su neadekvatna ventilacija, kao i lokalne uvjete i namijenjenu funkciju i starost zgrade. Ovi zahtjevi se moraju revidirati u redovitim intervalima koji ne mogu biti duži od pet godina i, ukoliko je potrebno, ažurirani kako bi odražavali tehnička unapređenja u sektoru zgradarstva.

2. Zahtjevi energetske učinkovitosti primjenjuju se u skladu s člancima 5. i 6.

3. Države članice mogu odlučiti da se zahtjevi iz stavka 1 ne propisuju ili ne važe za sljedeće kategorije zgrada:

- zgrade i spomenički objekti koji su službeno zaštićeni ako dio označenog okoliša ili ako bi zbog njihove posebne arhitektonske ili povijesne važnosti udovoljavanje zahtjevima izmijenilo na neprihvatljiv način njihov karakter ili izgled,
- zgrade koje se koriste kao mjesta vjerskih obreda ili za vjerske aktivnosti,
- privremene zgrade s rokom upotrebe planiranim na dvije godine ili kraće, industrijske lokacije, radionice i nestambene poljoprivredne zgrade s niskom potrošnjom energije i nestambene poljoprivredne zgrade koje koristi sektor uključen u nacionalni sektorski sporazum o potrošnji energije,
- stambene zgrade koje se planira koristiti manje od četiri mjeseca godišnje,
- samostojeće zgrade s ukupnom korisnom površinom manjom od 50 m².

Članak 5.

Nove zgrade

Države članice obavezne su poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da nove zgrade udovoljavaju minimalnim zahtjevima energetske učinkovitosti iz članka 4.

Za nove zgrade ukupne korisne površine iznad 1000 m², države članice se moraju pobrinuti da se prije početka izgradnje razmotri i uzme u obzir tehnička, ekološka i ekonomska izvedivost alternativnih sustava, kao što su :

- decentralizirani sustavi opskrbe energijom koji koriste obnovljive izvore
- kogeneracija
- toplinske crpke, pod određenim uvjetima.

Članak 6.

Postojeće zgrade

Države članice obavezne su poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da kod opsežnih zahvata obnove zgrada korisne površine iznad 1000 m² njihova energetska učinkovitost bude poboljšana kako bi udovoljavale minimalnim zahtjevima u mjeri u kojoj je to tehnički, funkcionalno i ekonomski izvedivo. Države članice obavezne su izvesti ove minimalne zahtjeve energetske učinkovitosti na temelju minimalnih zahtjeva energetske učinkovitosti postavljenih za zgrade u skladu s člankom 4. Zahtjevi se mogu definirati bilo za obnovljene zgrade u cjelini ili za obnovljene sustave ili sastavne dijelove kada su ovi dio obnove koja se obavlja u ograničenom vremenskom periodu, sa spomenutim ciljem poboljšanja ukupne energetske učinkovitosti zgrade.

Članak 7.

Certifikat energetske učinkovitosti

1. Države članice obavezne su osigurati da, kod izgradnje, prodaje ili iznajmljivanja zgrade, vlasnik može dobiti certifikat energetske učinkovitosti ili dati takav certifikat potencijalnom kupcu ili korisniku, već prema potrebi. Valjanost certifikata ne može biti duža od 10 godina.

Certifikacija za stanove ili jedinice označene za posebnu namjenu u blokovima može se temeljiti na:

- općoj certifikaciji cijele zgrade za blokove sa zajedničkim sustavom grijanja, ili
- ocjeni drugog odgovarajućeg stana u istom bloku.

Države članice mogu izuzeti kategorije navedene u članku 4(3) iz primjene ovog stavka.

2. Certifikat energetske učinkovitosti za zgrade mora uključiti referentne vrijednosti kao što su postojeći pravni standardi i usporedbe (*benchmarks*) kako bi se omogućilo potrošačima da uspoređuju i ocjenjuju energetska učinkovitost zgrade. Uz certifikat moraju se dati i preporuke za ekonomski opravdano poboljšanje energetske učinkovitosti.

Svrha certifikata odnosi se samo na osiguranje informacije, a bilo koji učinak ovih certifikata u kontekstu pravnih ili drugih postupaka određuje se u skladu s nacionalnim propisima.

3. Države članice obavezne su poduzeti mjere kojim će pobrinuti da se za zgrade ukupne korisne površine iznad 1000 m² koje koriste tijela javne vlasti i institucije koje pružaju javne usluge velikom broju osoba i stoga imaju veliki protok posjetilaca, certifikat energetske učinkovitosti javno izloži na vidnom mjestu.

Također se mogu na vidnom mjestu prikazati i raspon preporučenih i stvarnih temperatura u prostoriji kao i, tamo gdje je potrebno, drugi relevantni klimatski pokazatelji.

Članak 8.

Inspekcija kotlova

U pogledu smanjenja potrošnje energije i ograničenja emisije ugljičnog dioksida, države članice su također obavezne :

- (a) donijeti potrebne mjere za uspostavu redovitih inspekcija kotlova na ne-obnovljiva tekuća ili čvrsta goriva efektivne nazivne proizvodnje između 20 kW i 100 kW. Takve inspekcije mogu se provoditi i za kotlove na druga goriva.

Inspekcija na kotlovima efektivne nazivne proizvodnje iznad 100 kW mora se obavljati najmanje svake dvije godine. Za plinske kotlove, ovaj se period može produžiti na četiri godine.

Za postrojenja za grijanje s kotlovima efektivne nazivne proizvodnje iznad 20 kW starijim od 15 godina, države članice obavezne su donijeti potrebne mjere u cilju uspostave povremenih inspekcija cijelog postrojenja za grijanje. Ove inspekcije, koje moraju uključiti ocjenu učinkovitosti kotla i njegove veličine u odnosu na potrebe grijanja zgrade, temelj su za stručne savjete korisnicima o zamjeni bojlera, drugim modifikacijama sustava grijanja i alternativnim rješenjima; ili

- (b) poduzeti korake u cilju omogućavanja korisnicima da dobiju savjete o zamjeni kotla, drugim modifikacijama sustava grijanja i alternativnim rješenjima, koji mogu uključiti inspekcije radi ocjene učinkovitosti i primjerene veličine kotla. Ukupni učinak ovog pristupa trebao bi generalno odgovarati onom koji proizlazi iz odredbi danih u (a). Države članice koji se odluče za ovu opciju obavezne su svako dvije godine Komisiji podnijeti izvještaj o ekvivalentnosti svog pristupa.

Članak 9.

Inspekcija sustava za kondicioniranje zraka

U pogledu smanjenja potrošnje energije i ograničenja emisije ugljičnog dioksida, Države članice su obavezne donijeti potrebne mjere za uspostavu redovitih inspekcija sustava za kondicioniranje zraka efektivne nazivne proizvodnje iznad 12 kW.

Ove inspekcije uključuju ocjenu učinkovitosti i veličine kondicioniranja zraka u odnosu na potrebe hlađenja zgrade. Korisnicima se daje odgovarajući savjet o mogućim poboljšanjima ili zamjeni sustava za kondicioniranje zraka ili alternativnim rješenjima.

Članak 10.

Nezavisni stručnjaci

Države članice obavezne su osigurati da certifikacije zgrada, formuliranje pratećih preporuka i inspekcije kotlova i sustava za kondicioniranje zraka samostalno obavljaju nezavisni kvalificirani i ovlašteni stručnjaci, bilo da djeluju kao samostalni subjekti ili su zaposleni u javnim ili privatnim poduzećima.

Članak 11.

Revizija

Komisija, uz pomoć Odbora utemeljenog prema članku 14. obavezna je evaluirati ovu Direktivu u svjetlu iskustva stečenog tijekom njene provedbe i, kao je potrebno, dati prijedloge, između ostalog, u pogledu:

- (a) mogućih komplementarnih mjera koje se odnose na obnovu u zgradama ukupne korisne površine ispod 1000m²,
- (b) opće poticaje za daljnje mjere energetske učinkovitosti u zgradama.

Članak 12.

Informacije

Države članice mogu poduzimati potrebne mjere u cilju informiranja korisnika zgrada o različitim metodama i praksama koje služe većoj energetskej učinkovitosti. Na zahtjev država članica, Komisija pomaže državama članicama u provedbi informativnih kampanja, koje mogu biti dio programa Zajednice.

Članak 13

Prilagodba okvira

Točke 1 i 2 Aneksa moraju se revidirati u redovitim intervalima, koji neće biti kraći od dvije godine.

Svaka izmjena i dopuna potrebna radi prilagodbe točaka 1 i 2 Aneksa tehničkim unapređenjima usvaja se prema proceduri iz članka 14(2).

Članak 14.

Odbor

1. Odbor pomaže Komisiji
2. Tamo gdje se spominje ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe članka 8. iste.

Period utvrđen u članku 5(6) Odluke 1999/468/EZ utvrđuje se kao tromjesečni.

3. Odbor je obavezan usvojiti svoj Poslovnik.

Članak 15.

Transpozicija

1. Države članice obavezne su usvojiti zakone, propise i administrativne odredbe potrebne radi provođenja ove Direktive najkasnije do 4. siječnja 2006. O tome moraju bez odlaganja obavijestiti Komisiju.

Države članice obavezne su navesti ovu Direktivu prilikom usvajanja ovih mjera ili prilikom njihovog objavljivanja. Države članice obavezne su odrediti kako će Direktiva biti navedena.

2. Države članice mogu, zbog nedostatka kvalificiranog ili ovlaštenog stručnog osoblja, dobiti dodatni period od tri godine za potpunu primjenu članka 7, 8 i 9. Ako se odluče za ovu opciju, države članice su obavezne obavijestiti Komisiju, te za takvu odluku dati odgovarajuće objašnjenje uz planirani raspored o daljnjoj provedbi ove Direktive.

Članak 16.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objavljivanja u *Službenom listu Europskih Zajednica*.

Članak 17.

Obraćanje

Ova Direktiva obraća se državama članicama

Sastavljano u Bruxellesu, 16. prosinca 2002. godina

Za Europski Parlament

Predsjednik
P.Cox

Za Vijeće

Predsjednik
M. FISCHER BOEL

ANEKS

Opći okvir za izračunavanje energetske učinkovitosti u zgradama (članak 3.)

1. Metodologija izračunavanja energetske učinkovitosti u zgradama uključuje najmanje ove aspekte:
 - (a) toplinske karakteristike zgrade (vanjski i unutrašnji zidovi, itd.). Ove karakteristike također mogu uključiti i propusnost zraka;
 - (b) postrojenja za grijanje i opskrbu toplom vodom, uključujući i karakteristike izolacije;
 - (c) postrojenja za kondicioniranje zraka;
 - (d) ventilacija;
 - (e) ugrađena rasvjeta (uglavnom u ne-stambenom sektoru)
 - (f) položaj i orijentacija zgrade, uključujući i klimatske uvjete oko zgrade;
 - (g) pasivni solarni sustavi i solarna zaštita;
 - (h) prirodna ventilacija;
 - (i) klimatski uvjeti u prostorijama, uključujući označene klimatske uvjete.
2. Pozitivan utjecaj sljedećih aspekata uzima se u obzir tamo gdje je relevantan za izračun:
 - (a) aktivni solarni sustavi i drugi sustavi za grijanje i električnu energiju koji koriste obnovljive izvore energije;
 - (b) električne energije iz kogeneracije;
 - (c) sustavi daljinskog ili blokovskog grijanja i hlađenja;
 - (d) prirodno svjetlo.
3. za potrebe ovog izračuna zgrade trebaju biti na odgovarajući način klasificirane u kategorije, kao što su:
 - (a) različite obiteljske kuće
 - (b) stambeni blokovi
 - (c) uredi
 - (d) obrazovna zdanja
 - (e) bolnice
 - (f) hoteli i restorani
 - (g) sportski objekti
 - (h) zgrade za veletrgovinu i trgovinu na malo
 - (i) ostale vrste zgrada koje troše energiju